

[Hindkjær Pedersen.]

om udførsel af fisk. Lovforslaget blev behandlet i begge ting, men blev under handlingerne fulgt med så mange bemærkninger om det beklagelige i, at tilstandene havde udviklet sig sådan, at det var nødvendigt at indføre en sådan lov. Lovens levetid blev begrænset til ét år, og med visse ændringer blev den forlænget med ét år ad gangen indtil 1961, da den blev forlænget for en periode af 2 år.

Loven blev ikke hilst med lovsange her i det høje ting alle de mange gange, den kom frem, og blev heller ikke søgt forlænget i 1963. Det beklagelige er, at man nu har ment det nødvendigt at fremsætte lovforslag på ny. Et enigt erhverv skulle stå bag ønsket om at få gennemført de foranstaltninger, der omhandles i dette lovforslag. Det ville være ønskeligt, om der over for det udvalg, der vel bliver nedsat til at behandle lovforslaget, kunne fremlægges en betænkning eller andet skriftligt materiale med redegørelse for den opnåede enighed. Selv om vedkommende brancheforening skal indstille til den højtærede minister, at loven for denne branches vedkommende skal træde i kraft, og selv om den først træder i kraft efter forhandling med det stående eksportudvalg, er det dog en meget udstrakt bemyndigelse, der gives den højtærede fiskeriminister. Det, at man kan fratage en eksportør, der ganske vist har gjort sig skyldig i grove overtrædelser af loven, hans udførselsret, er en meget vidtgående beføjelse.

Den højtærede minister skriver, at det er uden synderlig glæde, han fremsætter dette lovforslag. Det er også uden synderlig glæde, jeg medvirker til at vedtage det i den form, det har. Det vejer imidlertid meget tungt til, når fiskeriministeren siger, at et enigt erhverv står bag ønsket om denne lovgivning, og derfor skal jeg på mit partis vegne tilsige en saglig behandling af det foreliggende lovforslag.

A. C. Normann: Også jeg følte med den højtærede fiskeriminister, da han ved fremsættelsen udtalte, at det var uden glæde, han fremsatte dette lovforslag, for heller ikke jeg ville have kunnet gøre dette uden en meget stærk følelse af beklagelse over at måtte bakke protektionismen så alvorligt op. Nu er det imidlertid ikke en

liberal verden, vi lever i, og ministerens lovforslag med ledsagende bemærkninger bekræfter på ny, at fællesmarkedet i sin handelspolitik er et hårdt slag mod alle liberale begreber. Jeg indrømmer, at i en sådan verden kan det ikke nytte med for stærkt principrytteri i et lille land.

Men jeg erindrer om, at under den bestående lovgivning er fiskerierhvervets eksporttal steget og steget i rask tempo i en lang periode. Større har vanskelighederne ikke været. Også ørreddambrugernes forhold er således, at de ikke behøver nogen overvældende beskyttelse; de har klaret sig så fortrinligt — trods enkelte prisaf taleudbrydere — at det ikke kan motivere strengere og mere vidtgående indgreb i dette områdes erhvervsfrihed. Strenge indgreb i landbrugseksportens frihed i sin tid kunne begrundes med og blev begrundet med, at erhvervets priser var så ringe og beskyttelsen andre steder så stor, at uraditionelle midler var nødvendige. Lignende tilstande råder heldigvis ikke på fiskeriets område.

Jeg erindrer også om, at da folketinget besluttede med hvervenes billigelse at ophæve den gamle lov om ud- og indførsel af fisk, motiveredes det med, at man i tilfælde af for store urimeligheder kunne klare sig med valutalovens bestemmelser, der jo ikke muliggør fratagelse af eksporttilladelse.

Det er muligt, at der senere kan blive brug for stærkere indgreb. Vi kender f. eks. endnu ikke fællesmarkedets fiskeripolitik. Nu kan vi jo søge problemerne nærmere klaret i et udvalg. Der er mange hensyn, der her er uafklaret. Når den højtærede minister nærer ængstelse for, at modtagerlande kan gribe til det gamle middel at lade veterinære bestemmelser virke som importhindring, så vil anvendelsen af dette middel næppe have sin årsag i prisernes højde, men simpelt hen i den kendsgerning, at man med vold og magt vil have importen begrænset f. eks. for at beskytte eget fiskeri. Nu tror jeg egentlig, den højtærede ministers frygt kan være realistisk nok desværre, men priserne vil her næppe spille nogen som helst rolle, så længe interessen for import af vore fisk er en realitet, som også myndighederne i disse lande godkender og tager hensyn til.

Jeg tvivler også en lille smule om, at man i denne sag i særlig grad kan sige,